

عنوان مقاله:

معنا، حضور و خدای زنده در جست‌وجوی تفسیر «المعنی هو الله»

محل انتشار:

دو ماهنامه آینه پژوهش، دوره 31، شماره 185 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

سید محمد عمادی حائری

خلاصه مقاله:

در مقالات شمس تبریزی، در دو جا از دو تحریر مختلف، عبارتی کوتاه هست که در آن «معنا» همان «خدا» دانسته شده است. همین عبارت را مولوی نیز در مثنوی معنوی از قول «شیخ دین» آورده است و مضمون آن نیز بارها در معارف بهاء ولد تکرار شده است. در مقاله حاضر، نویسنده پس از مرور پیشینه تحقیق‌ها و تفسیرها درباره گوینده آن عبارت و معنای آن، با طرح و شرح بخش‌هایی از نوشته‌های مستملی در شرح تعریف، هجویری در کشف المحجوب و ناصر خسرو در زادالمسافر از یک سو و نیم‌نگاهی به نظریه‌ها و مفهوم‌پردازی‌های دریدا، آلستون و ویتگنشتاین از سوی دیگر، کوشیده است زمینه تفسیری دقیق‌تر از عبارت «المعنی هو الله» را فراهم آورد. چنان‌که در مقاله حاضر شرح داده شده، عبارت مذکور مبتنی بر یک تلقی از مفاهیم دلالت و معناست و بهاء ولد، شمس و مولانا مخاطبان‌شان را به «حضور» خدا در جهان هستی توجه می‌دهند.

کلمات کلیدی:

معنا، خدا، حضور، نشانه، دلالت، بهاء ولد، شمس تبریزی، مولوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1168178>

